

Naš gost: Michel Remery – avtor knjige Tvitanje z Bogom

Radio Ognjišče

Piše: Petra Stopar, Nataša Ličen

Objavljeno 03. 10. 2015, ob 17:57

Piše: Petra Stopar, Nataša Ličen

Objavljeno 03. 10. 2015, ob 17:57

dr. Michel Remery

Foto © www.tweetingwithgod.com

"Kar si jaz želim za družbo na evropski ravni, je, da bi kristjani imeli ustrezen prostor in kraj, da živimo svojo vero tako, kot čutimo, da je prav."

Njegova knjiga je naletela na zelo topel sprejem pri slovenski mladini, ki se je zbrala na letošnji Stični mladih, kjer je bil tudi on posebni gost. Nizozemski duhovnik dr. Michel Remery, pomočnik generalnega tajnika Sveta evropskih škofovskih konferenc, je v oddaji Naš gost govoril o brezpogojni Božji ljubezni, pomenu duhovnih poklicev in o mladih.

Michel Remery še v svojih študijskih letih ni niti slutil klica po duhovništvu. Izobraževal se je za arhitekta in kot je povedal v pogovoru za naš radio, »imel vse, kar se v današnjem svetu zdi pomembno«. Nato je Božja previdnost hotela, da odkrije stanje Cerkve v njegovi domovini, to je Nizozemski. Dotaknilo se ga je dejstvo, da je Cerkev stara in nima prihodnosti. »Nekje v sebi sem začutil, da nisem dovolj srečen, kljub vsem tem lepim

stvarem, ki sem jih imel. Če povzamem, nekaj časa sem potreboval, da sem ugotovil, da je najpomembnejši način priti do sreče ta, da se popolnoma posvetim Bogu, ki me ljubi, ki me je ustvaril in mi dal vse v življenju. Takrat sem spoznal, da je moja življenjska pot takšna, da postanem duhovnik,« nam je zaupal pričevalec na letošnjem festivalu *Stična mladih*.

O Stični sami je dejal, da se mu zdi zelo pomemben dogodek za slovenski prostor. »V našem vsakdanjem življenju ni lahko živeti po veri. Ni se vedno lahko izpostaviti in reči 'Da, sem kristjan',« je pojasnil. Zato moramo po njegovem mnenju drug drugega krepiti, si pomagati, kar je bistvo naše skupnosti. »Obenem je tudi vedno dobro spoznavati nove poti življenja v veri

skupaj z drugimi, kar se je tudi zgodilo v Stični.«

Tam je imel možnost predstaviti tudi knjigo, ki jo je napisal s pomočjo mladih iz svoje prve župnije. Kako je sploh nastala? *»V cerkvi so se v pogovoru z mano začeli ustavljati mladi, ki so videli, da me lahko kaj vprašajo. A imeli so toliko vprašanj o svoji veri, da nisem uspel na vsa odgovoriti na vratih cerkve, saj je sledil že naslednji mašni obred. Takrat sem jim zato naročil, naj si vprašanja zapišejo in mi jih pošljejo. Tako sem po elektronski pošti, Facebooku, Twitterju ali na listkih dobil preko tisoč vprašanj. Ko sem jih nato uredil in razporedil po sklopih, smo začeli o njih razpravljati. Večer za večerom smo se sestajali in vsakič skušali odgovoriti na enega ali dve vprašanji.«* Z njihovo pomočjo je odgovore preličil na papir in sestavili so knjigo *Tvitanje z Bogom* (angl. *Tweeting With God*).

V nadaljevanju je spregovoril o pravici do svobode, ki po njegovem prepričanju ne more biti absolutna, saj jo moramo vedno živeti v odnosu do drugih ljudi. *»Da bi živeli kot ljudje, moramo svobodo živeti v sodelovanju z drugimi. Kar si jaz želim za družbo na evropski ravni, je, da bi kristjani imeli ustrezen prostor in kraj, da živimo svojo vero tako, kot čutimo, da je prav,«* je poudaril **Remery**. Kristjani pa si moramo v Cerkvi kot v skupnosti medsebojno pomagati in se podpirati.

Osebno je globoko prepričan v to, da je največja sreča, ki jo lahko človek najde, pri Bogu, spoznanje, da nas je ustvaril On, ki nas resnično ljubi, od nas pa je odvisno, ali bomo na to ljubezen odgovorili. *»Biti bogat ne prinaša prave sreče, sploh če ni pospremljena z nečim, ki je veliko pomembnejše – s tvojim osebnim odnosom z drugimi ljudmi, ljubeznijo in tvojo osebno povezanostjo z Bogom, ki predstavlja ultimativen konec našega življenja. Mi stopamo proti koncu in če vidimo, da je ta konec v Bogu, smo lahko srečni. In kljub mnogim primerom, ko se ljudje znajdemo v težkem položaju ali celo v trpljenju, je Bog z nami, morda takrat še posebej. Bog nas ima rad in gre na to pot z nami. Želi nam dati moč, če se mu le odpremo in ga prosimo za pomoč.«* Po njegovih besedah nam želi Bog samo dobro, res pa je, da nam je dal svobodno voljo in možnost, da izberemo, kako bomo sami delovali.

Na vprašanje, kako pomembni se mu zdijo za današnji svet redovniški in duhovniški poklici, je odgovoril, da mora biti Cerkev sestavljena iz verujočih, duhovnikov, laikov in škofov, ki so vsi osredotočeni na eno samo stvar, ki je *»slediti Jezusu«*. Ob tem imajo zelo veliko nalogo pri evangelizaciji laiki ter redovni poklici. Duhovniški poklic pa je *»most med Bogom in vsakodnevnim*

življenjem«. Za to, da vsi najdemo stik z Bogom in odkrijemo njegovo ljubezen, pa moramo tudi moliti. *»Ni težko moliti, treba je samo govoriti z Bogom. Mu zaupati svoje skrbi ali mu poskušati prisluhniti,«* nas bodri Remery.

V zvezi z begunsko krizo se je oprl na stališče **Sveta Evropskih škofovskih konferenc**, ki pritrjuje **papeževemu** povabilu, naj te ljudi sprejmemo. *»Kot kristjani smo poklicani, da smo odprti za ljudi v stiski. Jasno je, da so ti ljudje v stiski in prihajajo k nam po pomoč. Menim, da moramo narediti vse, kar lahko, da jim damo zatočišče. Delajmo skupaj z usposobljenimi organizacijami, ki najbolje vedo, kaj vse so begunci prestali in kakšne so njihove specifične potrebe. Istočasno pa moramo najti rešitev na politični ravni, da bomo spremenili razmere v državah, iz katerih begunci prihajajo. Da jim ne bo več treba zapuščati svoje domovine,«* je naš pogovor v studiu sklenil naš gost, ki se je označil za veselega duhovnika.

Prepričan je, da imamo Slovenci in Slovenija pred seboj zelo lepo prihodnost, če bomo le *»postavljali Boga v središče«*.

Dr. Michel Remery v studiu Radia Ognjišče; foto: ARO

Original article: <http://radio.ognjisce.si/sl/170/utrip/18419/>